

se sir na najboljši Švicarski način izdeluje. Zatorej je stare Goriške sirarje le toliko časa rabiti mogel, dokler ni iz naše sirarnice dobil dovolj sposobnih sirarjev.

Že lansko zimo me je prosil g. Mesar, naj mu dam iz moje sirarnice dva izučena sirarja, ter jima tudi nekoliko pripomorem pri naročevanju orodja in pri napravljani sirarije. Rad sem ustregel želji g. Mesarja, in mu poslal dva izučena mladenčca, kajti g. Mesarjevo prijateljstvo jako visoko cenim, pa tudi Bohinj mi je še tako v sladkem spominu, da sem z veseljem njegovo željo spolnil.

Ko sem bil letos zopet v Bohinji, smo naredili največo društveno sirarijo v Bistrici, in reči smem, da je tako dobro urejena, kar se tiče priprav za sirarstvo, da jo smem izgledno za vsa druga društva imenovati.

V drugih sirarijah se je mnogo zboljšalo in naročilo mnogo novega orodja.

V Ravni in Bitnji izdelujeta sir dva Bohinjca, ki sta se s pomočjo podpore c. kr. kmetijske družbe Ljubljanske pri meni na planini Razor na Švicarski način sirarstva izučila. V Nemških Rovtah in v Bistrici izdelujeta sir dva Goričana, ki sta se tudi pri meni sirarstva izučila. Veselo je videti, kako si ti štirje sirarji prizadevajo, da bi drug drugemu o boljšem izdelovanju sira prekosil.

Vspreh bode različen, kakor je različna paša na planinah. V dolini bode boljši kakor na planinah, ker imajo v dolini boljšo pripravo za sirarstvo.

Tudi Tolminski sirar, ki še po stari navadi sir izdeluje, bode po primeri imel dober vspeh, ker je njegova planina najboljša.

Nadejam se pa, da se bode neutrudljivemu gosp. župniku Mesarju posrečilo, da bode teh pet društev čedalje bolje napredovalo s pomočjo daljnih podpor od c. kr. družbe kmetijske, da bode jim mogoče napraviti sirarstvu potrebna poslopja, in da bodo društva poleg sira tudi surovo maslo iz sladke smetane izdelovala.

Gotovo se pa smemo nadejati, da bodo Bohinjska sirarska društva pod vodstvom g. Mesarja kmalu tako napredovala, da bodo kinč in izgled celi Kranjski deželi.

V Polubinu meseca maja 1876.

Gospodarske skušnje.

* Šota je izvrstna stelja za živino in potem posebno dober gnoj za suho polje. „Za suhe njive — piše slavnoznani A. Trientel v časniku kmetijske družbe Tirolske — ni ga na svetu boljšega gnojá, kakor je šôta (Torf), katero zemljo suhega poljá rahljá, jo dalje časa vlažno drži in rodovitno črno prst dela.“ — Kranjci, ki imate toliko šote, ne prezirajte opomina skušenega možá! Mnogim gospodarjem večkrat manjka nastelje — izvrstno šoto pa imajo pred nosom!

* Da se zabrani bolezen v gobcu in na parkljih, svetuje nek Tirolsk gospodar, naj se govedom zjutraj in zvečer med navadno krmo daje nekoliko zdrobljenih brinjevih jagod, z moko in soljo zmešanih. „Ko so bili hlevi mojih sosedov krog in krog okuženi — piše mož — nisem jaz nikoli imel te bolezni v svojem hlevu.“ — Če tudi v kljub temu zagotovu ostanemo nekako neverni Tomaži o vsega mogočnosti tega zdravila, vendar ne bi odsvetovali osoljenih brinjevih jagod ob času kužne bolezni.

* Kako Angleži mažejo usnje živinske oprave (kšir) in pa vozov, da usnje ostane mehko in volno in ne poka, poroča „Würtemb. Gewerbebl.“ tako-le: Oni vzamejo bokal mleka, ga zavró in mu potem primešajo 4 lote dobrega lahko raztopljenega mjíla (žajfe); to

zmes čvrsto mešajo in nekoliko vkuhati dadó. Potem pa dadó še 4 lote čistega in nežarkovega lanenega olja ter vse skup dobro pomešajo. — To je Angležem navadna maž, ki so v vsem praktični ljudjé. Gospodarji, posnemajte Angleže!

Kmetijski zgodovinski spomini vsega sveta vredjeni po mesecih.

Po „Oesterr. Landw. Wochenblatt.“

(Dalje.)

Meseca avgusta.

Dné	Leta	
12.	1623.	je bilo veliko tako imenovanega krvavega dežja v Strasburgu.
12.	1781.	so v severni Nemčiji prvo ogršico sejali na polji blizo Lipskega; seme je oskrbel slavni učitelj kmetijstva Schubart pl. Kleefeld iz Flandriškega.
13.	1865.	se je ustanovila prva delniška družba na Angleškem za izposojanje parnih plugov in mlatilnic v Herefordshiru.
14.	1565.	je Konrad Gessner, slavni rastlinoznanec v Zürichu v Švajci, dobil od dr. Ad. Occota, mestnega zdravnika v Avgsburgu, prvo tobakovo perje v preiskavo; skusil ga je kaditi, pa kmalo na to ga je napadla omotica.
15.	1840.	se je odprla kmetijska akademija v Gorigorcu v guberniji Mohilevski na Ruskem.
15.	1849.	je bil oklican cesarski patent za odvezo zemljišč v Galiciji.
17.	1755.	je na Francoskem bila prva kmetijska družba osnovana v Volandry-u po baronu de Turbilly-u.
17.	1786.	je umrl Pruski kralj Friderik II., krepki podpornik kmetijstva.

(Dalje prihodnjič.)

Nove postave.

Postava in službeno navodilo za c. k. žandarstvo v našem cesarstvu.

(Dalje.)

Posebni propisi o tem, kako vésti se žandarjem.

Kedar koli je žandar primoran, izpolniti svojo dolžnost proti eni ali proti več osebam, vsegar naj se posluži v deželskem jeziku besed: „V imenu postave“.

Načeloma sme se žandar samo tedaj poprijeti svoje službe, kedar je popolnoma oborožen. Ali kedar je nevarnost v odlogu in če mu se je tudi tako nadjati vspeha, ima žandar pravico, poprijeti se stvari tudi tedaj, kedar ima samo pobočno orožje.

Žandarstvo naj si ima vsegar to pred očmi, da mu je najprvi poklic, vzdržavati javno varnost, pokoj in red ter braniti državljanom osebo in imovino. Ta namen bode tem gotoveje doseglo, čim bolj se bode zdrževalo vsake svojemu poklicu tuje delavnosti.

Čuječnost žandarstvih postaj se bode potrdila ne po številu storjenih služb in podanih naznanil, temuč samo s tem, da po njih okrajih ni nikake nevarnosti za pokoj, red in občno varnost, ali, ko bi se kje taka nevarnost prikazala, da se ročno in vspešno odpravi ter pomaga.

Da se ubranijo prestopki postav, naj žandar sodeluje in pripomaga s tem: